

Sái Rám

časopis Satja Sái Organizace ČR

Pouhá slova nejsou dost, když se modlíte, měli byste nabídnout Bohu své srdce...

Velké duše v modlitbě zcela odevzdávají svá srdce Bohu.

V Mahábháratě se Draupadí, žena Pánduovců, modlila vždy takto:

„Drahý Pane, uctívám tě ve dne v noci. Prosim, buď milosrdný a ochraňuj mne.

Když budeš milosrdný, nebudu se trápit potížemi a problémy, které se mohou objevit.“

Věrna své modlitbě, Bůh ji vždy ochránil a ona překonala nespočetné problémy, kterým musela v životě čelit. Její oddanost Pánovi Kršnovi zůstávala nezměněna, ačkoli musela podstoupit mnoho zkoušek a testů. Někteří se modlí k Rámovi, jiní ke Kršnovi. Jmen a tvarů je mnoho, ale Božství je jediné. Átman je bezejmenné a beztvaré Božství.

Promluva z 30. 3. 2006

Měsíc a mysl

Promluva Šrí Satja Sái Báby u příležitosti Mahášivarátri, v Prašánti Nilajam 7. února 1959

Vtělení lásky!

V Šástrách je uvedeno mnoho příběhů, které vysvětlují svátek Šivovy noci (Šivarátri), kdy vznikla jeho forma *lingamu*. Některé jste právě vyslechli v podání přítomných řečníků.

Podle jiného líčení právě v tento den Šiva v extázi tančil kosmický tanec (*tándava*) a všichni bohové a mudrci se této kosmické události zúčastnili. Když polykal smrtelný jed (*hálahála*), který se vyronil z oceánu jako odezva na modlitby světců, jimž hrozilo zničení, žár jedovatých dýmů byl téměř nesnesitelný i pro Šivu. Proto byla, podle vyprávění, řeka Ganga nepřetržitě nalévána na jeho rozčuchané kadeře – to je vysvětlení obřadu lití posvěcené vody, oleje, mléka, atd. na modlu (*abhišéka*), což se ve všech Šivových chrámech provádí celé hodiny a v některých dokonce nepřetržitě. Avšak Šivovi se ulevilo jen částečně. Proto mu byl umístěn na hlavu chladný měsíc, a to mu přinášelo další úlevu. Potom byla na jeho vlasy přivedena Ganga a to byla velká pomoc. Pak už Šiva tančil se všemi bohy tanec *tándava*. Toto je ten příběh, který se však neudál v nějaký určitý den, a tak nelze říci, že Šivarátri oslavuje právě tento den.

Někdo tvrdí, že v tento den se Šiva narodil; jakoby Šiva podléhal narození a smrti jako nějaký smrtelník! Příběh o lovcí na stromě bilva také jen potvrzuje, jak je tento den důležitý, ale nevysvětluje jeho původ: Lovec seděl na stromě a číhal na zvěř, aby ji zabil, bez úmyslu provádět jakoukoliv bohoslužbu. Neúmyslně shodil několik listů ze stromu, který náhodou byl strom bilva, na *lingam*, který ležel pod stromem. Tím dosáhl lovec spasení.

Nemáme však pouze Velikou Šivovu noc (Mahášivarátri), máme též Šivovu noc (Šivarátri), každý měsíc zasvěcenou službě Šivovi. A co zde znamená noc (*rátri*)?

Mysl a měsíc jsou úzce spjaty

Nuže, mysl je Měsícem ovládána. Měsíc má šestnáct dílů, fází (*kála*) a při jeho ubývání každý den ubude jeden dílek, až za noci novoluní Měsíc zmizí úplně. Poté každý den dílek přibude až do úplňku za úplňkové noci. Měsíc je božstvím vládnoucím mysli (*Čandramá manasó džátah*). „Z mysli nejvyššího Božství (*puruša*) se zrodil Měsíc.“ Mezi myslí (*manas*) a Měsícem je blízký vztah, oba podléhají ubývání a přibývání. Ubývání Měsíce je symbolem pro ubývání mysli, protože mysl musí být ovládnuta, omezena a posléze zničena. Veškerá *sádhana* směřuje k tomuto cíli. Mysl musí být usmrcena (*manóhara*), aby mohl být roztržen závoj klamu (*májá*) a odhalila se skutečnost.

Luna ubývá každý den po celou polovinu kalendářního měsíce a stejně tak její symbolický protějšek v člověku, mysl (*manas*). Každý den je o dílek měsíce méně, jeho moc se zmenšuje, až konečně čtrnáctou noc (*čaturdaši*) z něj zbyde jen maličký srpeček, to je vše. Jestliže v tento den žák trochu přidá ve svém úsilí, může být smazán i ten maličký kousek a ovládnutí mysli (*manónigraha*) může být dokonáno. Čtrnáctá noc tmavé poloviny se proto nazývá Šivovou nocí (Šivarátri), protože tato noc by měla být strávena opakováním Šivova jména a meditací o něm bez jediné myšlenky na jídlo a spánek. Pak je úspěch jistý. A jednou v roce, na Velkou Šivovu noc (Mahášivarátri), je doporučeno vyvinout zvláštní duchovní úsilí, aby se to, co je mrtvým tělem (*šavam*), stalo Bohem (*Šivam*) tím, že je odstraněn kal mysli (*manas*).

Symbolický význam slov ve svatých spisech

Takový je účel Šivovy noci a je pošetilé, a dokonce škodlivé se domnívat, že při oslavě tohoto svátku je důležitější „zůstat vzhůru“. Lidé se za této noci snaží zaplašit spánek hraním karet, návštěvou biografů s nepřetržitým

promítáním nebo sledováním her a dramat. To není ta *sádhana*, která by měla být zintenzivněna na Šivarátri. To je zesměšnění slibu „nespat“. Vulgarizuje vás a povzbuzuje zlo a lenost, zkaženost a pokřtectví.

O Šivově noci se musí mysl zredukovat na nic (*lájá*). *Lingam* symbolizuje to, v čem tento svět dosahuje nicoty, to, kam tento svět směřuje. Zkoumejte *lingam*; tři pra-vlastnosti (*guny*) jsou znázorněny třídou platformou (*píta*) a *lingam* nad ní symbolizuje cíl života. *Lingam* znamená „symbol“, symbol stvoření, výsledek činnosti tří *gun* a nejvyšší skutečnosti (*brahma*), která jím proniká a propůjčuje mu význam a hodnotu. Když uctíváte *lingam*, měli byste tak činit s vírou v jeho symbolický význam.

Každé slovo, každá formulace použitá ve svatých spisech má symbolický význam, který jim dává hodnotu. Slovo *prapañča*, které tak volně používáte pro tento stvořený svět, znamená „To co je stvořeno z *pañcabhút* – z pěti živlů: země, ohně, vody, větru a éteru“. A vezměte slovo *hridajam*, používané pro srdce. To slovo značí *hrid* (v srdci) a *ajam* (On). To znamená, že tím není myšlen orgán, který pumpuje krev do všech částí těla, ale sídlo Boha, oltář, zasvěcený Šivovi, koutek, v němž byla zažehnuta lampa duchovního poznání (*džňána*). A ani Šiva nejede na zvířeti, které se v lidské řeči nazývá býkem. Býk je jen

symbolem řádu (*dharma*), který spočívá na čtyřech nohách pravdy, spravedlnosti, míru a lásky (*satja*, *dharma*, *šánti* a *préma*).

Lingam je symbolickým tvarem nejvyššího Božství

Tři Šivovy oči symbolizují pohled, který odhaluje minulost, přítomnost a budoucnost. Pouze Šiva má všechny tři oči. Sloní kůže, která tvoří jeho plášť, je jen symbolem elementárních, zvířecích primitivních rysů, které On svou milostí ničí, činí je bezmocné a neškodné, doslova je roztrhá na kusy, takřka je stahuje z kůže a činí neúčinné. Jeho čtyři tváře symbolizují mír (*šántam*), prudkost (*rudram*), přízeň (*mangalam*) a odhodlání (*utsáham*). Tímto způsobem si při meditaci nad *lingamem* uvědomujte vnitřní smysl četných Šivových atributů. Takto meditujte nad Šivou v tento den, abyste se zbavili posledních zbývajících stop klamu.

Tak jako ÓM je slovní symbol Boha, *lingam* je symbolický tvar nejvyššího Božství. Je to jen tvar. Všechno je klam (*májá*), a abyste to pochopili, musíte se *májou* zabývat. Jinak nepoznáte moc klamu (*májašakti*). Bůh je vesmíru tak bytostně vlastní, jako je život imanentní ve vejci. Kuře je v každé částě vajíčka a podobně i Bůh je v každé částě světa. Dávám přednost popisu „vnitřní vládce všeho“ (*sarvántarjámí*) před názvem „vnitřní duše všech bytostí“ (*sarvabhúta antarátma*). Všichni jsme v této hale, ale každý nemá tuto halu v sobě, že? Podobně je lépe říkat, že jsou všichni v Bohu, než že Bůh je ve všech.

To, co poutá a omezuje člověka, je *májá* (klam). Cílem veškeré *sádhany* je přemoci *májú*. Kousek železa ve vodě klesne ke dnu, ale je-li vyklepaný a uvnitř dutý, zůstane na hladině. Tak vyklepejte mysl, aby byla uvnitř dutá, pak popluje po hladině světského života (*sansára*). Hlavně pěstujte rozlišování a nedejte se svést k chybným krokům.

Je třeba růst nejen tělesně, ale i duchovně

Nemusíte mařit čas tím, že budete objevovat mne a mou přirozenost. Rozumějte tomu, co učím, nikoliv učiteli, neboť jsem za hranicemi

vašeho intelektu i vašich sil (*šakti*). Rozumíte mi pouze prostřednictvím mé práce. Proto, abych vám někdy odhalil, kdo jsem, ukazuji vám svou vizitku, něco, co nazýváte zázrakem. Poznejte tajemství (*marmá*) a konejte povinnosti (*karma*), které vám přiděluji.

V příštích patnácti letech mnozí z mladých lidí, kteří teď vyrůstají, zazáří jako oddaní aspiranti na duchovním poli. Oni vědí, že jsou věčnost (*nitjam*), pravda (*satjam*) a bez poskvrny (*pavitram*) a že jsou dětmi nesmrtelnosti (*amritaputra*). Prohlubují rozlišování a odpoutání a očišťují se opakováním božího jména (*námasmarana*). Dospělí se však takovým chlapcům posmívají za to, že se dali na cestu k Bohu. Snad by byli šťastnější, kdyby se jejich děti toulaly s partou na ulicích, kouřily, klely a tupě zíraly na plakáty.

Starší by měli být hrdí na své děti, které kráčí po královské cestě k opravdové radosti a spokojenosti, i na to, že budou mnohem lépe sloužit sobě a světu. Sami nevíte, jak vyrobit zlatý šperk, tak to zadáte zlatníkovi. Proč se trápit nad tím, že zlatník zlato roztaví, rozklepe, provrtá, vytahuje na drát, kroutí a štípe? Svěřte děti těm, kdo ovládají umění udělat z nich ozdobu společnosti; netrapte se tím.

Musíte růst den za dnem, nejen tělesně, ale i duchovně. Jak dlouho chcete zůstat v obecné škole a opisovat abecedu? Vzmužte se, žádejte zkoušku, složte ji a postupte do vyšší třídy!

Napřed musí člověk (*džíva*) zvládnout vnitřní svět

Nyní sedíte na podlaze haly; hledejte způsob, jak dohlédnout také na hořejší patra. Pokračujte! Postupujte vpřed! Pak se Šivova noc (*Šivarátri*) stane nocí přinášející vám přízeň (*mangalarátri*), jinak to bude jen jedna z dalších promarněných nocí (*rátri*).

Mnozí lidé vás budou třeba odrazovat a budou vám tvrdit, že uctívat Boha a meditovat můžete začít až v pokročilém, zralém stáří, jako by bohoslužba byla neodvolatelným právem

starých nebo trest za stáří. Užívej života, pokud můžeš, a pak začni myslet na věci příští – to se zdá být jejich postojem. Dítě udělá první krůčky v poměrném bezpečí domova. Batolí se po domě, dokud jeho kroky nejsou pevné a jeho rovnováha dokonalá, dokud se nenaučí pobíhat samo a beze strachu. Pak se teprve odváží ven do ulic a dál do světa.

Podobně musí lidská bytost (*džíva*) napřed zvládnout vnitřní svět, stát se odolnou vůči pokušení; měla by se naučit neupadnout, když jí smysly nastaví nohu, měla by se naučit udržet mysl v rovnováze, aby se nenakláněla na jednu stranu víc než na druhou, a pak, po zvládnutí moudrosti rozlišování (*vivéka*), může vykročit do vnějšího světa s důvěrou a bez obav, že by její osobnost postihly nehody. Proto to naléhání na nespání, či na bdělost.

Nemůžete o sobě tvrdit, že jste vzdělaní nebo dospělí, pokud se nenaučíte umění sebeovládání a nezničíte kořeny příčin iluzí. Nejen tuto noc máte myslet na Šivu; celý svůj život byste měli prožívat ve stálé přítomnosti boží.

Základní přirozeností člověka je hledat vnitřní spokojenost

Neříkejte, že nedbáte o blaženost, že se spokojujete s iluzí, že nejste ochotni podstoupit zkoušku nočního bdění. Věřte mi, že vaše přirozenost si oškliví tuto tupou, prázdnou rutinu – jíst, pít a spát – hledá totiž něco, o čem ví, že to ztratila – vnitřní spokojenost (*šánti*). Hledá vysvobození z pout dočasných malicherností. Každý po tom velmi touží v hloubi svého srdce. A ono to je k dostání pouze v jediném obchodě – rozjímáním nad nejvyšším Já, které je základem všech jevů.

Ať pták vylétne jakkoliv vysoko, dříve nebo později se musí usadit v koruně stromu, aby si dopřál klidu. Tak přijde jednou den, kdy i ti nejnadutější, nejuníhnější a nejméně věřící, dokonce i ti, kdo tvrdí, že rozjímání nad nejvyšším Já nepřináší radost ani mír, se budou muset začít modlit: „Bože, dej mi mír, uděl mi útěchu, sílu a radost.“

Sái inspiruje

Každý, kdo se snaží následovat duchovní cestu nebo meditaci,

musí být velmi opatrný, aby se k němu ani nepřiblížilo následujících 10 nepřátel -

- skupiny hříchů: 3 fyzické, 4 verbální a 3 mentální.

Fyzické hříchy jsou: zraňování života, cizoložná touha a krádež.

Verbální hříchy jsou: poplašné zprávy, krutá mluva, závistivá mluva a lež.

Mentální hříchy jsou: chamtivost, závist a popření Boha.

Těchto hříchů se musíte zcela vyvarovat. Místo toho potřebujete vlastnosti, které vám pomohou pokročit a nebudou vás stahovat dolů. Musíte mluvit a jednat pouze dobré (*śubha*), protože pouze dobro je příznivé (*mangala*) a jedině příznivé je Šiva.

Toto učí svaté svitky (*śástry*). Dobro je příznivé. Příznivé je duchovně prospěšné.

Proto být dobrý je nástroj, který pomáhá ve splnutí s pánem Šivou.

Dhjána váhiní, kap. 4

Pomohli jsme bezmocným, takže naše cesta bude hladká a bezpečná.

Pozvedli jsme utlačované a tím pádem se vyhneme potížím na cestě. Byli jsme plně zaměstnáni společným zpíváním boží slávy (*bhadžanů*), takže jsme si zajistili místo v nebi..." takto podobně spekuluji někteří lidé, kteří konají "dobré skutky". Když se takoví lidé vzdají těla, jejich duše dojde do *Čandra lóka* (oblasti mysli) a tam se stane *dévou* (andělem).

Přítomnost v této *lóce* je odměnou, kterou si zajistili svými dobrými skutky. Když je radost, vyvěrající z těchto dobrých skutků, prožita a spotřebována, musí vytrpět všechny důsledky vykonaných činů a duše se vrací na Zemi jako člověk.

Proto je nutné, abychom vykonávali dobré skutky a získali nejvyšší dobro tím, že očistíme v tomto procesu svá srdce. Jakmile se to stane, dosáhneme *Brahma lóka* (oblast *Brahma*), odkud není návratu.

Satja Sái váhiní, kap. 8

Když budete následovat pravdu od dnešního dne, zcela jistě se stanete ideálem pro celou zemi.

Co je pravda? Boží slovo je pravda. Proto když mluvíte a jednáte s pocitem *sarva karma bhagavad prítjartam* (všechny činy jsou vykonávány pouze pro potěšení Boha), všechno se stane pravdou. Každá myšlenka a pocit vyvěrající z vás je odrazem vaší vnitřní pravdy. Ta je bohužel proměněna na lež díky nevhodnému používání jazyka. Jazyk je jeden z pěti smyslů. Smysly jsou příčinou změn v nás. Jsou zodpovědné za hříchy nebo ctnosti, které konáme. *Himsa* (násilí) není omezeno pouze na zraňování a ubližování druhým... Jednat v rozporu s vlastními slovy je ve skutečnosti také násilí.

Dobře si zapamatujte toto: Vskutku není větší *ahimsy* (nenásilí), než používání jazyka svatým způsobem.

Promluva ze 7. 4. 2006

Šrí Satja Sái Bába GÍTA VÁHINÍ – Svaté slovo boží

KAPITOLA 22

Navazuje na Kršnovy odpovědi Ardžuna pokračoval ve svém dotazování. „Popsal jsi charakteristické vlastnosti uctívatele aspektu *saguna* nejvyššího Božství. Řekl jsi, že osoby mající tyto vlastnosti jsou jogíny. Jsem vskutku šťastný, že jsem se to všechno mohl dozvědět. Ale stejně jako uctívatelé Boha ve formě, musí mít také uctívatelé aspektu *nirguna*, Boha bez atributů, své charakteristické vlastnosti, podle nichž je lze poznat, že je tomu tak? Prosím, pověz mi o nich, rád bych to věděl.“

Na to odpověděl Nandakumara lepých tvarů: „Ardžuno, uctívatelé beztvarého aspektu musí především získat dokonalou nadvládu nad svými smysly. Dále musí zůstat nedotčeni okolnostmi a za třetí musí být nápomocni druhým v nouzi. Takoví jsou služebníci (*upásaka*) nesmrtelného nejvyššího Boha (*akšara*).“

Z toho by mohli čtenáři usoudit, že charakteristické znaky uctívatelů aspektu *saguna* i aspektu *nirguna* neboli *akšara* (nesmrtelného) nejvyššího Boha jsou identické. Ardžuna, plný radosti nad Kršnovou odpovědí, zvolal: „Nyní jsem tomu jasně porozuměl, ale chtěl bych, abys mi řekl, jak mám pokračovat, co mám dělat, abych získal Pánovu milost,“ a padl Kršnovi k nohám. Nárájana pozvedl člověka (*nara*) Ardžunu a pravil: „Ty, Ardžuno, si teď nemusíš osvojovat vlastnosti jedněch ani druhých. Nejsou totiž snadno dosažitelné. Povím ti o cestě, která je lehčí než obě již zmíněné, a která ti zaručeně zajistí mou milost.“

Ta cesta je taková: „Zakotvi svou mysl a inteligenci ve mně. Jestliže se ti to nepovede a shledáš to obtížné, vzdej se svého sobectví a chop se aktivit, jež jsou morální a svaté. Pokud i to je příliš těžké, vzdej se připoutanosti k důsledkům všech svých činů; odevzdej je mně jako *Kršnárapanam*. Odevzdání všech činů mně by nemělo být řečnickým cvičením; dbej, abys tak činil slovem, činem i myšlenkou. Tomu se říká *manóvákarma*.

Máš pocit, že i to je nad tvé síly? Pak budeš donucen uvědomit si nepříznivé důsledky.“ Po těchto slovech Kršna chvíli seděl mlčky.

Dobře si povšimněte jedné věci. Kdo aspiruje na milost, musí mít před očima čin, nikoli jeho důsledek, ať již prospěšný či jiný. Proto řekl Gópála, že moudrost (*džňána*) je víc než stálá praxe, meditace (*dhjána*) je víc než *džňána* a vzdání se připoutanosti k důsledkům činů je víc než *dhjána*. Kršna pravil, že taková nepřipoutanost přináší mír (*šánti*).

„*Bhakti* a *dvéša* jsou jako oheň a voda,“ pokračoval Kršna. „Oddanost a nenávist nemohou zůstat spolu. Já miluji ty, kteří nepocítují rozdíl mezi zármutkem a radostí, láskou a neláskou, dobrem a zlem. Jestliže má někdo ve svém srdci nenávist v kterékoli formě a jakkoli malé míře, takový

člověk nemůže být *bhaktou*. *Bhakta* musí být přesvědčen, že všechno, co tu je, je Vásudéva. „*Vásudévam sarvam idam*“ Jinými slovy váš vlastní *átman* je všude, je ve všem. Tuto pravdu je třeba pochopit, zažít a jednat podle ní. Nenávidět druhého znamená nenávidět sebe; pohrdat druhým není nic jiného než pohrdání sebou samým a kritizování druhých je kritizováním sebe.“

Tento bod může u čtenáře vzbudit následující pochybnost. Může pouhá nepřítomnost nenávisti či pohrdání druhými udělit člověku plné uvědomění si pravdy, že „toto vše je Vásudéva (*Vásudévam sarvam idam*)?“ Ne, pouhá nepřítomnost nenávisti atd. nikomu nemůže přiblížit „toho, kdo sídlí v nitru“, ani udělit blaženost (*ánanda*) z jeho poznání. To žádnou boží milost nepřináší.

Práce rolníka, který zajišťuje obživu, je toho dobrým příkladem. Budeš-li ho pozorně sledovat, zjeví se ti pravda a zmizí pochybnost. Než rolník zaseje, odstraní z pole všechny divoký porost, křoví, keře i drobný plevel. Ale to nestačí k tomu, aby sklídl úrodu. Zemědělec musí přehradit pozemek, zorat pole, zavlažit půdu a připravit ji k osetí. Když vyklíčí výhonky, musí je pěstovat a chránit, než obilí dozraje a může být sklizeno a uloženo v sýpce.

Stejným způsobem je třeba vymýtit trnité křoví příchyností, nenávisti, závisti a pýchy ze srdce a pole zorat „dobrými činy“. Pak do něj nasázet výhonky blaženosti (*ánanda*). Rostoucí úroda se musí pozorně pěstovat pomocí disciplíny a víry (*šraddhá*). Konečný výsledek všeho toho úsilí pak bude sklizeň blaženosti naplňující vaši sýpku.

Pouhé odstranění nenávisti ze srdce nezajistí blaženost. Je také třeba pěstovat lásku. To znamená vytrhat nenávist i s kořeny a zasadit lásku. Kdyby nepřítomnost nenávisti mohla zaručit *bhakti*, co asi kopce a mraveniště, stromy a větve, bláto a hory – co myslíte, že nenávidí? Nic nemají v nelásce. Ale přisuzujeme jim proto *bhakti*? Nikoli, neboť to by bylo absurdní. Gópála prohlásil, že *bhakta* musí v první řadě být prost nenávisti a plný lásky. Navíc musí svou lásku vyjádřit službou utrápeným a sklíčeným.

Ardžuna tomu všemu velmi pozorně naslouchal. Potom se zeptal: „Kršno, prosím, pověz mi, zda tyto tři věci stačí, nebo je toho ještě víc, co je třeba následovat a praktikovat?“ Na to Kršna odpověděl: „Pouhé zasazení mladých stromků nestačí, pole potřebuje také zalévat a hnojit. Odstranění nenávisti a zasazení lásky jsou jako dosažení první etapy. Jakmile se objeví výhonky, je třeba nastoupit dvojí proces: zbavování se chtivosti (*nirmamakára*) a ega (*nirahamkára*). Tyto procesy jsou jako zalévání a hnojení, oba jsou pro úspěšnou sklizeň *ánandy* nepostradatelné.

Jinými slovy, budeš se muset zbavit pocitu „já“ a „mé“. Tyto pocity nejsou tak odlišné. První vychází z druhého a oba vznikají z nevědomosti o základní pravdě (*adžňána*). Když se jednou zbavíš nevědomosti, pocit „já“ a „mé“ ti už nebude dělat potíže. U *bhakti* už pro ně nebude místo. Proto je ustanoveno, že aspirant na *bhakti* musí být „vždy spokojen (*sathatam samtušti*)“. Co to znamená? To znamená spokojenost za všech okolností – ve zdraví i nemoci, při ztrátě a zisku, v radosti nebo zármutku. Ať bylo přání splněno nebo ne, mysl by neměla ztrácet klid a rovnováhu.

Mysl ztrácí rovnováhu, jakmile se objeví i nejnepatrnější překážka na cestě, kterou si pro sebe zkonstruovala. Je velmi vrtkavá. Vždyť stačí, když včas nedostanete svou kávu nebo nestačíte shlédnout dva filmy za jeden týden nebo jste nemohli ráno a večer prosedět dlouhé hodiny

u rozhlasového přijímače. Když je vám mnoho takových maličkostí odepřeno nebo narušeno, cítíte se zasaženi nespokojeností. *Samtušti* je stav mysli neovlivněný splněním nebo nesplněním nějakého přání, konáním nebo nekonáním nějaké události. Mysl musí zůstat nevzrušená, bez rozčilování a zklamání."

Ardžuna se dále ptal: „Ó Pane, často se v tvých zmínkách vyskytují *prakrti* a *puruša*. Moc rád bych věděl, co přesně je *prakrti*, jaké má charakteristické rysy, jaké má vlastnosti?“ Kršnova odpověď na tuto otázku byla prostá a lehce srozumitelná. „Ardžuno,“ pravil, „*prakrti* má ještě jedno jméno. Nazývá se také *kšétra*. *Prakrti* je sloučení pěti prvků, *prapañča*. Tato *prapañča*, *prakrti* či příroda sestává ze dvou jsoucen. Jedno je nehybné, druhé aktivní (*džada* a *čaitanja*), to značí, že jedno je pozorované a druhé je pozorovatel. Poznávající je *ažam*, a poznávané je *idam*, „já“ a „to“.

Prakrti neboli příroda je souhrn atributů neboli vlastností. *Guny*: *tamas* (klam), *radžas* (zármutek) a *sattva* (radost) jsou atributy *prakrti*. Příroda je pouze permutací a kombinací těchto *gun* a totéž platí o konateli a uživateli (*kartrtva* a *bhókrtrtva*).“

Ardžuna měl na srdci další otázku, proto, když Kršna pravil: „Milý švagře, ty se chceš ještě dále ptát?“ využil příležitosti a otázku vyslovil: „Kršno, vysvětlil jsi *prakrti tattvu*, princip přírody, ale nyní toužím dozvědět se, co znamená *puruša*. Jaké má vlastnosti, jakou má povahu?“

„Je jedno, jestli tomu budeš říkat *puruša*, *kšétradžña* nebo *džňéja*, vždy je to jedno a totéž, Ardžuno. *Kšétradžña* je ten, kdo poznává pole (*kšétra*); *džňéja* je to, co je poznáváno. *Puruša* je *džíva* a *prakrti* je *déha* neboli tělo. To, co je vtělené, je *puruša* – člověk, který zná tělo. *Déha* čili tělo má také několik názvů, z nichž každý má signifikantní význam. Jmenuje se *šaríra*, protože chřadne a ztrácí se, a *déha*, protože podléhá spalování. *Džíva* je to, co aktivuje tělo a poznává jeho omezení.“

Při této odpovědi se Ardžuny zmocnily pochybnosti, takže zahájil další sérii otázek: „Pověz, Kršno, jak toto tělo podléhající chřadnutí a zkáze přišlo k označení *kšétra* neboli pole?“ Ardžuna byl opravdu chytrý posluchač. Kršna mu odpověděl s velkou dávkou trpělivosti.

Řekl mu: „Prostřednictvím tohoto těla lze získat zásluhy, a to konáním různých dobročinných aktivit; tělo je prostředek, jímž se člověk může zasloužit o poznání (*džňána*) nebo o univerzální vizi. Je to tedy tělo, které vás vede k samému osvobození. Je prostředkem k tak velkému dosažení,

a proto se nazývá *kšétra*. *Kšétra* značí brnění, neboť střeží obyvatele těla (*džíví*) a chrání ho před škodou. Jiný význam je „pole“. Tento význam má hlubší smysl. Ať byla na poli zaseta jakákoli semena nebo zasázeny jakékoli sazenice, úroda bude závislá na jejich druhu a jakosti. Tělo je pole a *džíví* je *kšétrapalaka*, strážce pole a úrody. Kdo zaseje semena záslužných činů, sklídí radost a štěstí. Zaseje-li hřích, sklídí zármutek a starost. Když seje semena moudrosti (*džňána*), jeho úroda bude *mókša* neboli osvobození od zrození a smrti.

Tak jako rolník musí znát vlastnosti a jakost svého pole, *kšétradžňa* neboli *džíví* musí znát povahu a kvalitu svého těla. Jediný rozdíl mezi slovy *kšétra-džňa* a *kšétra* je slabika *džňa*. To znamená *džňána*, ten, kdo má poznání, kdo zná. Takže ten, kdo zná pole neboli tělo, jeho přednosti a nedostatky, je *kšétradžňa*. To, co je bez takového poznání, tj. inertní hmota, je *kšétra*."

„Jaký prospěch přináší znalost těchto dvou jsouců, *kšetry* a *kšétradžňi*, Kršno?“ zeptal se Ardžuna. Kršna se zasmál. „Jaká to nerozumná otázka? Tím, že člověk zkoumá a zjistí, jaké podstaty je *kšétradžňa*, odstraní svůj zármutek. Jejím poznáním získá blaženost čili *ánandu*. Tato blaženost se také označuje jako *mókša*.“

Nato se Kršna odmlčel. Avšak Ardžuna, jako zástupce veškerého lidstva na bitevním poli střetů mezi vyššími a nižšími impulsy, na něho dále dorážel. „Kršno, kdo zažívá obojí: konec zármutku a dosažení blaženosti? Je to *džíví* nebo *déha*? Prosím, osvětli mi to.“

Kršna odpověděl: „*Kšétra* neboli tělo, Ardžuno, je spojeno s *gunami* čili atributy, které jsou: *tamas*, *radžas* a *sattva*. Když je *džíví* v kontaktu s tělem a ztotožňuje se s ním, domnívá se, že prožívá radost a smutek, které jsou důsledkem těchto *gun*. Ale *puruša* neboli *kšétradžňa* není na *gunách* závislý; je pouze svědkem. Když je železo ve styku s ohněm, má schopnost popálit; není to však železo, které pálí, ale oheň. Stykem s *prakrti* se *puruša* jeví jako ten, kdo koná a prožívá.

Proto není na místě usuzovat, že *džíví* má žal nebo radost jen na základě skutečnosti, že obývá tělo, jež je nositelem *gun*. Půda živí semeno a pomáhá mu k růstu nebo rozkladu. Je to *guna* půdy, která obojí zapřičiňuje. Podobně símě *džívatattvam* roste a rozkvétá v *brahmatattvam* v těle, jež je principem země. Stejně tak, jako strom potřebuje vodu a hnojivo, aby rozkvetl a nesl ovoce, duch potřebuje *satjam*, *šántam*, *samam* a *damam* (pravdu, vnitřní mír, čistotu a vládu nad smysly), aby rozkvetl do moudrosti *átmana*. Atributy čili *guny prakrti* způsobují mnohost forem, které na sebe bere.

Promysli tuto jednu věc, a celý problém se ti vyjasní. Člověk je chvíli šťastný a pak zase nešťastný; chvíli se bojí a chvíli je statečný. Proč? Protože je takto utvářen *gunami*. Říkáš, že ne? Jak můžeš tedy tyto změny vysvětlit? Jedině *guny* mohou člověka proměňovat z jednoho stadia do druhého.

Pokud budou tři *guny*: *sattva*, *radžas* a *tamas* stejnoměrně vyvážené, nedojde u člověka k žádným změnám. To se ale nikdy nestává; *guny* jsou vždy v nerovnováze. Když jedna z nich převládá a druhé dvě jsou nečinné, *prakrti* člověku přihrává mnoho rolí. Tři *guny* představují tři aspekty lidské povahy. *Radžóguna* je připoutanost, která s sebou přináší přání a plodí dychtivost užívat „viditelný“ objektivní svět a touhu po fyzickém i nebeském potěšení. *Tamóguna* nemůže pochopit realitu. Proto často chápe věci nesprávně a falešně považuje za pravdivé. Zavádí lidi do omylů a přivádí je k nedbalosti. Poutá, místo aby uvolňovala. *Sattvaguna* ovládá příčinu smutku

a zármutku a povzbuzuje lidi, aby se dali na cestu skutečného štěstí a radosti. Proto základem pro dosažení čistoty a vyrovnanosti je mít jednobodové soustředění mysli a nepodléhat vlivu žádné ze tří *gun*.

Mějte skleněný cylindr lampy čistý a ona vydá jasné světlo. Vícebarevné sklo cylindru světlo ztlumí. Když pak lampu postavíte do hliněné nádoby, bude tma jako předtím. Lampa je stejná, ale schránka ovlivňuje její výraz. *Sattvaguna* je lampa, která jasně svítí z cylindru z čirého skla. *Radžóguna* je cylindr z mnohobarevného skla, jehož působením je světlo tlumené a sporé, a *tamóguna* je hliněná nádoba, v níž je lampa zcela neúčinná.

Sattvaguna je *átmadžňána*; *radžóguna* je do jisté míry pošpiněná, stejně jako kouř špiní cylindr, a tím tlumí světlo. Také rozkmitává plamen lampy, takže nehoří rovně a klidně. *Tamóguna* je potlačování světla *džňány*, která je přirozeností člověka."

Sái inspiruje

Hlavním cílem duchovní praxe je omezit mysl.

Poté zmizí přelud a objeví se realita.

Během prvních dvou týdnů v měsíci musí být vykonávána duchovní praxe tak, aby byl každý den odstraněn kousek mysli, podobně jako i měsíc každý den o trochu ubývá. Během čtrnácté noci, noci Šivy, zůstává pouze malá část měsíce. Pokud tuto noc vyvinete zvláštní úsilí, skrze silnější a pilnější duchovní praxi, jako jsou obřady, opakování božího jména a meditace, bude úspěch jistý.

Proto musíte tuto noc meditovat o Šivovi, každý měsíc, aniž by mysl utíkala k myšlenkám na spánek nebo jídlo. Jednou za rok, během *mahášivarátrí*, se doporučuje sprint v duchovní aktivitě, aby se tělo mohlo stát Šivou, skrze neustálé vědomí božského vnitřního obyvatele.

Odevzdejte bdění této *šivarátrí* noci Šivovi, přítomnému v každém z vás.

Promluva na šivarátrí 1969

At' je to milionář nebo chud'as, všichni v časech potíží hledají útočiště u božího jména.

Řada mudrců v minulosti absolvovala řadu pokání a podstoupila různé přísahy, aby rozšířila slávu božího jména v tomto světě. Pán Ráma nikdy nikomu neřekl, aby recitovali a rozjímali nad jeho jménem. Ráma ve skutečnosti prohlásil, že všichni jsou vtělením Božství. Prvotním učením Rámy bylo, že by všichni měli následovat pravdu. Ráma praktikoval pravdu po celý život a dosáhl jednoty myšlenek, slov a činů. Proto lidé, mladí i staří, do dnešních dní zpívají svaté jméno pána Rámy s velkou oddaností.

Promluva ze 7. 4. 2011

Základní omyl

Promluva Satja Sái Báby v Dharmakšétře v Bombaji, 11. května 1975

Vtělení lásky!

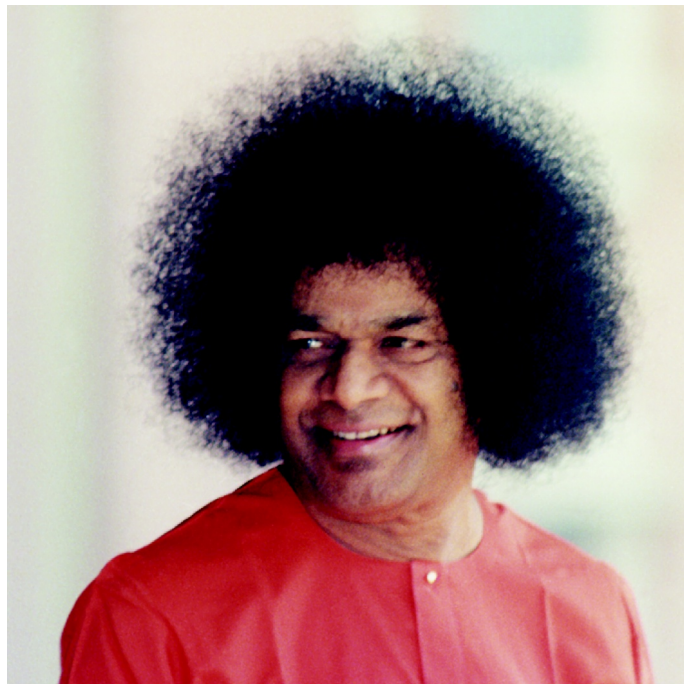
Krávy mohou být různě zbarvené, mohou pocházet z rozličných stád a chovů a z různých kontinentů, ale jejich mléko má všude stejnou konzistenci! Zlato může pocházet z různých míst a můžete z něj dát u klenotníků vyhotovit libovolné šperky, avšak hodnota základního materiálu se tím nezmenší; navždy zůstane zlatem. Lidé mohou náležet k nejrůznějším rasám, ale jiskra života je v každém jedinci (*džíva*) táž. Bůh je cílem každé modlitby, bez ohledu na jazyk nebo dialekt, ve kterém je pronesena. Vidíte lidi v nejrůznějších pozicích a na nejrůznějších místech: klečící, ležící tváří k zemi, se sepjatýma rukama nebo s nataženými pažemi – v kostele, mešitě nebo v chrámu, ale všichni si vyprošují pomoc, útěchu, sílu, moudrost, jistotu a štěstí u nevyčerpatelného zdroje štěstí, moudrosti a síly – u Boha. Tuto základní pravdu však lidé pro svou malichernost nepoznávají; pyšní se svou svatostí a ostatními pohrdají za to, že údajně bloudí! Sami nemají klid v mysli a nenechávají druhé žít v klidu. Taková je hloupost fanatiků.

Mít nepřitele je dobré a užitečné

Člověk ignoruje skutečnost, že je celé lidstvo v božské duši (*átman*) sjednocené, a vychutnává hádky a nesváry. Některé své současníky označuje za přátele a jiné za nepřátele. Vyrábí dualitu tam, kde existuje jen základní jednota. Jsou to jeho vlastní sympatie a antipatie, předsudky a vášně, které se odrážejí, vracejí k němu, vyvolají reakce lásky i nenávisti a rozezvučí ozvěnu frakcionářství a třenic. Přátelství a nepřátelství vychází z vašich srdcí; jsou to štítky vámi nalepované, nikoliv znaky, se kterými se dotyční narodili. Jedna a táž osoba se může následkem jediného slova nebo stejného činu stát pro jednoho nejbližším přítelem a pro druhého smrtelným nepřítelem!

Zajisté je nejlepší, když se k jiným lidem příliš nepřipoutáte a nezapletete se ani do hedvábných pout přátelství, ani do železných řetězů nenávisti. Podle mého názoru je prospěšnější pěstovat si nepřátele. Kabír opakovaně prohlašoval, že je lepší a užitečnější mít nepřitele vždy připraveného kritizovat vaše chyby, než přítele, který nad nimi bude přivírat oči. Nepřítel má požitky, může-li vás urážet; v mytologických legendách (*purána*) se praví, že tím umenšuje a vymazává vaše provinění, která si musíte v životě odtrpět. Čím rychleji a intenzivněji vás bude znevažovat, tím dříve a úspěšněji se vyjasní vaše vyhlídky do budoucnosti. Nepřítel vstřebá vaše hříchy a jejich následky.

Navíc, jelikož si nepřitele a jeho taktiku stále uvědomujete, dáváte pozor, abyste mu nedali příležitost ukazovat na vás prstem a posmívat se vám. Nepřítel je vaším cenzorem, korektorem a svědomím. Tomu, kdo o vás mluví špatně, buďte vděční, neboť on vám zajisté prokazuje velikou službu tím, že každý váš čin zkouší na prubířském kameni morálky, pravdy a spravedlnosti.

Většina lidí žije povrchním životem

Nejlepší cestou pro duchovního aspiranta (*sádhaka*) je ovšem přesáhnout veškerou dualitu a poznat jednotu *átmana* za růzností přírody, za jejími hranicemi. Pokládat Jediného za mnohé je základní omyl, který člověka uvedl do bídy a utrpení. Vidí-li mnohost, pouští se do četných aktivit, je cloumán sem a tam, jeho pozornost je rozptýlena a je mu úzko. Nezbyvá mu čas k meditaci o jediné základní pravdě. Kaleidoskopické proměny ho matou. Zmítá se mezi nenávisť a láskou, mezi příchylností a odporem.

Nedávno jsem se na svých cestách po okolí Dillí setkal s osobami, které si mi stěžovaly, že jejich jména mají být škrtnuta ze seznamu členů, protože se nezúčastňují šedesáti procent *bhadžanů*, schůzek výboru a tak dále. Zeptal jsem se jich: „Proč jste se nedokázali zúčastnit ani tohoto počtu schůzek?“ Asi vás překvapí jejich odpověď: „Svámidží, vždyť my nemáme ani čas zemřít!“ Do tak žalostného stavu přivedla člověka zásadní nevědomost o Jediném, jenž se jeví jako mnohost.

Člověk se neponořuje hluboko do významu všeho, co se kolem něho děje. Siddhárta, který se stal Buddhou, byl hnán touhou dotazovat se a poznávat. Většina lidí však žije povrchním životem. Ti necitliví a neteční (*tamasičtí*) se podobají dřevěným kládám, pohazovaným nahoru a dolů mořskými vlnami. Spěch je vede k plýtvání a plýtvání ke starostem; nemají čas na to, aby si sedli a meditovali o skutečnosti svého vlastního bytí, o vlastním poznání a vlastní radosti. Pokud tak budou činit, mohou se spojit se zdrojem veškerého bytí, poznání i blaha. Oni však neudělají ani první krok k dotazování se sama sebe. Jak by mohli nalézt sebeuspokojení v uvědomění si své obrovské velikosti a nezničitelnosti, své nekonečné moci a moudrosti?

Službu je nutno konat dovedně upřímně a s láskou

Ve vaší moci je učinit z pozemského života procházku růžovým sadem namísto trnité cesty. Poznejte Sáiho, sídlícího v každém srdci, a všechno vám půjde hladce, měkce a sladce.

Sái bude pramenem lásky ve vašem srdci a v srdcích všech, se kterými přijdete do styku. Vězte, že Sái je všudypřítomný, takže je přítomen v každé živé bytosti, včetně vás. Zbožňujte každého tak, jak zbožňujete Sáiho. Dopřejte druhému člověku tolik svobody, kolik jí chcete sami užívat; jednejte s ním tak, jak si přejete, aby druzí jednali s vámi. Nečiňte mu nic, co byste si nepřáli, aby vám druzí činili. To je souhrn a podstata duchovního usilování (*sádhana*).

Jedinec jde po cestě a vesele si mává holí, protože je docela spokojen se sebou i se svými poměry. Má na to plné právo, ale musí si uvědomit, že i ostatní mají právo chodit po téže silnici a dělat totéž. Proto musí mávat holí tak, aby nikomu neublížil nebo nezranil další oprávněné uživatele silnice. Vaše svoboda je omezena svobodami, které musíte dopřát ostatním členům společnosti, ve které žijete a prospíváte. Vlastně, kdyby nebylo těch „ostatních“, neměli byste žádnou povinnost. Povinnosti vznikají tehdy, když je třeba jednat s druhou osobou. Vy k ní máte povinnosti a ona má zodpovědnost hledět, aby si splnění povinností, o kterých cítíte, že jí dlužíte, zasloužila. Službu si musí druhý člověk zasloužit a služba musí být konána dovedně, upřímně a s láskou. To bude snadné, pokud budete cítit, že je vaše služba součástí bohoslužby a že ji přinášíte Sáiimu, sídlícímu ve druhé osobě. Povinnost máte vůči vlastnímu Já, vůči Sáiimu, který je pravým jádrem vaší bytosti.

Bud'te si vědomi svých povinností i zodpovědnosti

Budete-li to odkládat nebo konat těžkopádně a polovičatě, zradíte Sáiho. Vaše postavení v životě a v zaměstnání, váš bankovní účet, váš vztah k blízkým – otce k synovi, manžela k manželce, pána k služebníkovu nebo učitele k žákovi – každý tento vztah s sebou nese svou individuální morálku a povinnost (*svadharma*), jak služby, tak zodpovědnosti. Konejte je a nikdy je nepouštějte ze zřetele. To zdůrazňuje bháratká kultura v každém posvátném spise a ve všech epických dílech.

Svou duchovní praxi (*sádhana*) začněte tím, že

jednotlivá lidská bytost (*džíva*) nabídne svou radost božské bytosti (*déva*). Jistěže *déva* odevzdání *džívovy* radosti nepotřebuje. Voda v jezeře nepotřebuje, aby v ní plavaly ryby; jejich nepřítomnost neumenší radost vody. Ale ryby vodu potřebují. Nevěřte, že by Bůh pociťoval prázdnotu, kdyby nebylo oddaných a uctívajících. Ale člověk s oddaností v srdci, s žízní po pravdě v mozku, s touhou po odevzdání v mysli se jistě bude cítit ztracený, nebude-li Boha, k němuž by se mohl přiblížit a kterého by mohl zbožňovat.

Svou povinnost konejte horlivě a jak nejlépe dokážete

Víru v Boha je nutno převádět do činnosti. Konat věrně všechny své povinnosti a dostát své zodpovědnosti je povinnou součástí uctívání Boha. Je nebezpečné, není-li správná práce vykonána správnou osobou ve správném čase. Svou povinnost musíte konat s horlivostí a jak nejlépe umíte. Tímto postojem a smyslem pro povinnost si zachováte sebeúctu. Také musíte dbát o čest a dobré jméno rodiny a předků.

V jedné vesnici žil muž, který se živil praním prádla. Pocházel z rodiny, která se po generace zabývala praním prádla pro místní obyvatele a on pokračoval v rodinné tradici. Všichni, ať měli vysoké či nízké postavení, ať byli bohatí nebo chudí, mu přinášeli šatstvo k vyčištění a vyžehlení. Tento muž měl dva osly, kteří mu

nosili špinavé prádlo od domu k řece a od řeky zpátky do ulic a do domů zákazníků. Měl také psa, aby ohlídal prádlo, které sušil na volném prostranství u řeky. Jednoho dne vypral velkou kupu hedvábných sárí a dhótí na svatbu, která se měla konat v domě nejbohatšího muže ve vesnici. Krásně vyprané a vyžehlené šatstvo uložil do jedné místnosti své chýše. Pes a osli podřimovali na zadním dvorku domu. Muž, pro samou starost o prádlo, toho dne zapomněl dát psovi nažrat a ubohé zvíře bylo hladové a zlostné. Když se kolem něj ve tmě kradl zloděj, aby se vloupal do chýše a ukradl hedvábné šatstvo, pes ani neštěkl.

Toho si povšimli osli a bylo jim líto, že by pán měl být okraden přímo před jejich očima. Proto strhli veliký pokřik a co nejhlasitěji hýkali. Muže rámus probudil. Vyšel z domu s tváří rudou zlostí, že ho osli vyrušili ze spánku. Vzal klacek a nemilosrdně jim natloukl. Osli trpěli, protože na sebe vzali povinnost, která jim podle práva nenáležela. Nebyla to jejich *svadharma*.

Pokora, shovívavost a upřímnost jsou základními ctnostmi pravého syna a dcery Bháratu. Vaší povinností je tyto ctnosti pěstovat a udělat z Bombaje, jež je žaludkem Bháratu, zdravé a čisté město. Jen tehdy bude Bhárat šťastnou zemí. Proto byly postaveny jak Dům ctností, *Dharmakšétra*, tak Pomník ctností, *Dharmastúpa*, přednostně ve vašem městě.

Sái inspiruje

**Pouze až budeme mít mysl zcela pod kontrolou,
budeme schopni
pochopit naši pravou realitu.**

Poté všechny potíže a trampoty, pochybnosti a dilemata skončí. Budeme schopni překonat všechn smutek, klam a rozrušení a zakotvit ve svatém tichu *šánti* (míru). Duchovní život není věc bezduchého tlachání. Je to zkušenost čisté *ánandy* (blaženosti).

Spiritual Diary, str. 140

Ne dvakrát, ale třikrát

Promluva Satja Sái Báby, Bombaj, 6. ledna 1975

Vtělení lásky!

Všichni sdílíte radost ze služby druhým, z prospívání druhým, každý podle vlastních možností a dovedností. Hlavním účelem Satja Sái Organizace, který musíte mít stále před očima, je pomáhat člověku poznat Božství, jež je mu vrozené. Toto Božství je latentní, zakryté závojem; není vždy zjevné ani vlastní osobě, ani druhým.

Ve stvoření není nic, co by bylo úplně špatné, ani nic úplně dobré. Je jen velmi málo těch, kteří se nedopouštějí chyb, i velmi málo těch, kteří nevykonají žádný dobrý čin. Vždy a všude jsou společně přítomny dobro a zlo, užitek a škoda, konstrukce a destrukce. Vy, členové výkonné rady jednotek Organizace (Samithi) a členové Sboru dobrovolných služeb (Sévala) a členky ženského oddílu (Mahila vibhág) jste jedineční, protože jste zasvětili své vlohy a svůj čas službě druhým, a nakonec tím i podpoře vlastních zájmů.

Především chci, abyste se vzdali napodobování jiných kultur, jiných společenských systémů a cizích ideálů. Takové sklony v dnešní době zvítězily v naší zemi u devadesáti devíti lidí ze sta. Váš postoj a vaše chování, vaše oblékání a jídlo, vaše zvyky, hry a sporty, metody vašeho zemědělství a průmyslu, vaše výtvarné umění a architektura – všechno je vypůjčené z jiných společností. Dokonce vaše inteligence následuje vzory cizích kulturních skupin. Vedete život, který není zakořeněný v minulosti, který je veden a ovládán těmito cizími civilizacemi.

Nepřikládejte žádný význam náboženským rozdílům

Abyste unikli přitažlivosti těchto cizích vlivů a materiálních potěšení, potřebujete nutně víru v Boha jako svou vnitřní skutečnost a zdroj ohromné síly. Satja Sái organizace musí poznat a znovu upevnit pravdu, že božské vlastní Já (*átman*) je skutečnou podstatou každého

jedince, jakkoliv se mohou lidé zdánlivě lišit tělesnou formou a rozumovou vybaveností. Když jedna lampa zažehne mnoho dalších, všechny lampy svítí stejným jasnem. Jediná nejvyšší záře (*paramadžjóti*) je počátkem a zdrojem všech jednotlivých září (*džívandžjóti*). „Je jen JEDEN, druhý není (*ékam évádvitjam*).“ Stejný vítr je nazýván vánkem, vzdušným vírem, vichrem, tajfunem a hurikánem. Týž Bůh je nazýván různými jmény. To tvoří samotný základ naší kultury.

Vaší povinností je proto zdůraznit Jediného, zakoušet Jediného v každém svém činu a v každém slově. Nepřipisujte žádnou důležitost rozdílům náboženství nebo sekt, postavení nebo barvě pleti. Ať každý váš čin prostupuje pocit jednoty. V této organizaci je místo jen pro ty, kdo to dokážou, ti ostatní by udělali lépe, kdyby ji opustili.

Stále přítomný Bůh si všímá všeho, co děláte

Je třeba, abyste v této veliké zemi obnovili mravnost a spravedlnost. To je místní tradice, která Indii přísluší; avšak nedívejte se na kulturu ostatních zemí svrchu, nesnažte se nacházet na nich chyby a odsuzovat je. Bhagavadgíta vás učí neodsuzovat a nemít v nenávisti žádnou bytost (*advéštá sarva bhútánám*).

Byli jste členy této organizace po dobu sedmi či osmi let. Nastal čas, abyste se sami sebe zeptali, zda jste členy z donucení nebo z vlastní svobodné vůle a zda jí věnujete maximum své výkonnosti a nadšení, jichž jste schopni. Bylo záměrem vaší práce zviditelnit sebe nebo upřímně sloužit? Věříte, že sloužit je správné, a je tato víra zřejmá z každého vašeho činu?

Dejte si říci, že budete-li sloužit celým srdcem, výsledkem bude vaše božská blaženost (*ánanda*); polovičatá práce vám přinese jen

povrchní radost nebo slávu. Mějte na paměti, že Bůh, kterého prostřednictvím této práce uctíváte, sídlí ve vašem srdci. Jiní to mohou vidět nebo nemusí, ale vždy přítomný Bůh vidí a všímá si všeho, co děláte a co cítíte, a naplní následky vašich činů a pocitů do poslední tečky.

Byl jeden boháč, majitel mlýna na rýži, který slyšel hovořit učence (*pandit*) o tom, že Bohu je nejmilejší služba rozdávání jídla chudým. Rozhodl se tedy krmit chudé ve své vesnici, ale měl v úmyslu použít k tomuto účelu podřadné druhy rýže. Měl dojem, že pro ně bude jakákoliv rýže dost dobrá. Vynesl rýži, která hnila v jeho skladišti, a ani si nedal práci odstranit z ní červy, kterými byla znečištěna. Uvařil ji a podával chudým. Ti ji snědli a následkem toho onemocněli mnohou chorobou. Jeho žena mu to vytýkala a říkala, že podat dobré jídlo deseti lidem je záslušnějším činem než podávat špatné jídlo stovkám! Avšak on neměl náladu poslouchat dobré rady.

Každý musí za ublížení druhé osobě sám trpět

Jeho žena na něho vymyslela plán. Každý den mu předkládala na talíř shnilé jídlo, plné červů. Když se rozzlobil a vynadal jí, odpověděla: „Učenec také říkal, že každý musí trpět za to, že ublížil druhým. Na onom světě budeš muset jíst shnilé jídlo prolezlé červy. Dávám ti takové již nyní, aby sis na to zvykl. To ti pomůže spolykat následky tvých zlých činů.“ Muž si uvědomil svou špatnost, kál se ze své nepravosti a naučil se lepším způsobům, jak sloužit chudým.

Když navštěvujete pacienty v nemocnici, poslužte jim z celého srdce, upřímně a co nejvíce můžete. Musím říci, že program služeb, který jste stanovili pro město Bombaj, je vykonáván velmi dobře. Může sloužit jako vzor jiným městům.

Avšak nedělejte za tím tečku, udělejte jen čárku. Pokračujte se stále větším nadšením, abyste dosáhli pokroku v každém směru. Služba je celoživotním programem a nezná přestávky. Toto tělo vám bylo dáno, abyste mohli jeho dovednost a sílu věnovat službě lidským bratřím. Služte lidem tak dlouho, až spatříte

v každém člověku Boha; pak bude každý váš čin pozdvižen na úroveň bohoslužby.

Bůh je láska a může být dosažen a realizován láskou. Bůh je pravda a může být dosažen a realizován pravdou. Ale soustředíte se na rozvíjení lásky a pravdy?

Útlý věk je pro náboženskou výchovu nejvhodnější

Musím říci, že ženy v Mahila vibhág prokazují ve své práci více nadšení a lásky – například v sekci pro děti (Bála vikás) – než muži v Samiti. Já vím, že je to proto, že muži nemají pro činnost v Samiti tolik volného času; nicméně mohou čas, který mají k dispozici, lépe využít ke svatým účelům a k lepšímu prospěchu. Služba, kterou ženy v Bála vikás konají, je velmi užitečná, protože zajišťuje naší zemi dobrou budoucnost. Děti jsou vychovávány vynikajícím způsobem. Tyto děti ponesou na svých bedrech tíhu své země lépe, s větší inteligencí a přichylností ke kultuře a tradicím Bháratu.

Dětem vyprávějte to, čemu se nemohou naučit samy vlastním pozorováním, totiž příběhy z Rámájany, z Bhágavaty a z Mahábháraty. Také jim vyprávějte příběhy z Bible, z buddhistických textů, ze Zend – Avesty a z Koránu. Že kůň má čtyři nohy je fakt, který není třeba dítě učit, to zjistí okamžitě. Co však děti neznají, jsou příběhy a verše, prezentující naši kulturu.

Nedejte se odradit lidmi, kteří vám budou tvrdit, že tyto informace a inspirace by mohly přlíš

zatěžovat křehkou dětskou mysl. Jen dospělí pociťují učení se novým faktům jako zátěž; útlý věk je nejlepším věkem pro tento druh výchovy. Povězte jim o důležitosti prazvuku ÓM – jeho významu jako základního zvuku všeho stvoření. Je to smysluplný, symbolický zvuk, v ničem se nepodobá neužitečnému žargonu, který se děti dnes učí ve škole hned v první hodině vyučování: „Ba, ba, černá ovečko“ a „Ding, dong zvoní rolnička, ve studni je kočička!“ (Z anglických dětských rýmovánek.)

Prohlubujte víru v Boha

Členové Sévadal musí svůj volný čas trávit v dobré společnosti (*satsang*), neměli by jím plýtvat v lehkovážných hrách. Vezměte dobrou knihu a předčítejte ji negramotným bratrům a sestrám, rozšiřujte poselství naší kultury mezi všemi, kteří nemají příležitost ji poznávat. Tuto službu konejte v chudých městských čtvrtích, v koloniích lepenkových chýší a mezi vesničany. Městští obyvatelé jsou zvyklí na knihy s hloupými příběhy a romány, které jim vysávají mozky a plní mysl špatnými myšlenkami. Ale chudí ve vesnicích a chýších vás budou vítat a rádi si vyslechnou příběhy ze života světců a božských inkarnací. Těmto lidem předávejte svaté texty všech náboženství a životopisy svatých všech vyznání.

Nedomnívejte se, že je vaším úkolem propagovat Sáiho a hovořit o Satja Sái a jeho poselství. To není správné. Prostřednictvím Sáiho a jeho poselství se snažte zvyšovat zbožnost a prohlubovat víru v Boha. Vytvořte duchovní ovzduší, pěstujte duchovní disciplínu. Nezáleží na tom, jaké budete používat jméno nebo na jakou podobu se budou lidé soustřeďovat. Prostřednictvím jakéhokoliv jména a jakékoliv formy je uveďte na cestu víry a duchovní disciplíny (*sádhana*).

Před chvílí se někteří z vás domnívali, že slunce pálí právě na místo, kde se nacházím, a chtěli jste zařídit, aby se tomu zabránilo. Ale totéž se týká mnoha ostatních a vy byste se neměli spokojit se opatřením, které by před slunečním žářem ochránilo jen jednoho jedince. Sévadal se musí postarat o pohodlí všech. *Átman* je přítomen v každém. Toto tělo je zde pro vás a všechna vaše těla jsou také mémi těly.

Vaše láska, vytrvalá víra a oddanost (*préma, śraddhá, bhakti*) mě pohnuly k tomu, abych do Bombaje přijížděl dvakrát do roka! Budete-li tyto ctnosti rozvíjet ještě více, v širším měřítku, nebudu přijíždět dvakrát do roka, ale třikrát, abych vám daroval blaženost (*ánanda*). Dávám vám své požehnání za všechnu službu, které jste se ujali, a za všechnu lásku, o kterou se dělíte s druhými.

Sái inspiruje

Velmi často lidé jednají v přímém rozporu s tím, k čemu je vede jejich Dharma.

Lidé nenásledují cestu, kterou jim předepsaly svaté knihy. Pravda je nejsvatější ze všech ctností.

Mnoho lidí ale nemá v sobě ani špetku pravdy. Lidé ztrácí odvahu při sebemenším problému a vzdávají se dobrodružství života. Rozvíjí tak určitý typ pseudo-odříkání. Kdyby žili s postojem, že vykonávají svou povinnost, nebylo by nutné, aby utíkali do jeskyní a lesů.

Můžete realizovat Boha vykonáváním svých povinností, svým dharmickým životem, bez ohledu na to, co děláte.

Dhjána váhiní, kap. 5

Z našich srdcí **Hallelujah, Svámí!!!**

Když si něco moc přejeme a také poprosíme „NAHORU“, přání se splní!

Přála jsem si dlouho prožít křesťanské vánoce v Puttaparthi, v Prašánti Nilajam, v ášramu Satja Sái Báby. On je plný Milosti a Lásky, plní přání těm, kdož ho milují a jemu se odevzdají. A tak do třetice všeho dobrého jsem DÍKY NĚMU 5. 12. 2016 vylétla prý největším dopravním letadlem světa Airbusem A380 se svými 4 přítelkyněmi - směr Dubaj - Bangalore a poté taxikem do Puttaparthi v jižní Indii, ve státě Andrapradesh! Naší nepsanou vedoucí výpravy se stala laskavá a dobrá Hanička z Rokycan, bez její angličtiny, zkušeností, organizačního talentu a hlavně ochoty nás mít na starosti bychom si ani netroufli někam letět! Díky Hanko! Díky Svámí!

Ášrám nás přivítal přívětivostí, sluncem, úsměvy snědých Indů a Indek. Po ubytování a řádném vyspání se po dlouhé cestě jsme „vyšly“ vstříc čtyřem týdnům pobytu, které nás tu čekaly. Po dvou letech od návštěvy Puttaparthi jsme cítily, jako by to bylo včera! Přibylo zeleně, zasazených květin, prořezaných stromů, přibylo viditelně i čistoty všude! Indie od loňského roku prožívá ekonomickou krizi, nápory, měnu peněz, ano, to vše jsme věděly dopředu. Ale dařilo se nám zvládnout výměnu eur na rupie postupně, v klidu. Ve zdejší bance nám 1x asi za 14 dní vyměnili na osobu 70 eur, až když jsme si poctivě vystály dlouhou frontu a strávily v bance dlouhý čas.

Každé ráno jsme chodily na védy, tedy, kdo chtěl, do chrámu, tedy Sái Kulwant haly a zpívaly bhadžany. Vše mi dávalo velkou sílu, védy jsou tak silné a uzdravující duši! S Haničkou jsme se přihlásily do vánočního Sái sboru, já i ona jsme prostě toužily Sáimu zazpívat ze srdce, a to právě na Vánoce! Anička, nová Zdenička, Sáimu už v duši oddaná, a Mařenka měly svůj program dne trochu jiný. Nacvičovalo se 2x denně, dopoledne i odpoledne, pod vedením Rusky Táni, houslistky žijící v Londýně. Zpěváků i zpěvaček se sešlo dost, sopránů, altů. Hudebníků už bylo méně než v letech minulých. Bavilo nás to! Moc! Vytvořila se mezi námi všemi velmi vlídná, přátelská, láskyplná atmosféra, atmosféra volnosti, svobody, nadšení pro zpěv, touhy udělat Svámímu RADOST! Vždyť on to stejně vše dělal pro nás. Všechny 18 písní se dařilo nacvičovat v docela rekordním čase, protože Táňa doletěla o několik dní později a ty nám scházely do finíše.

Stravovaly jsme se v evropské a severní jídelně, ve stáncích, dokonce se nám se Zdeničkou naskytla příležitost posedět ve velké místnosti mezi Indy na zemi. Servírovalo se jídlo zdarma na velkém zeleném listu jako za časů Svámího, když naděloval stovkám Indů jídlo sám. Byla to rýže nasladko a část rýže naslano. Intenzivní povánoční zážitek! A všichni na nás všude byli velmi hodní, byly to prostě naše křesťanské svátky a Indové je umí ctít, mohli bychom se od nich učit. Lecčemu.

Do vesnice nás to netáhlo, energie tamní nás nelákala, nakonec dojely jsme za Svámím, že? Vánoční čas se blížil, Sái Kulwant hala byla nepopsatelně krásně vyzdobena. Letos měli výzdobu na starosti Afričané a všude byly barevné obrazy Ježíše Krista, Panny Marie, také dva velké vánoční stromky zářící výzdobou i světly, vánoční věnce podél zdi chrámu, sloupy byly obalené do červeno-zlatého brokátu s trsy stříbrných světýlek. Celý ášrám zářil a svítil barvami. V parcích, na stromech, v ulicích svítilo barevné osvětlení. Atmosféra byla vskutku vánoční, tak radostná, čistá. Nikdy jsem nezažila ještě Vánoce s 30 stupni Celsia! Dokonce jsem potkala i Dhroeha Nankoeho, to bylo srdečné vítání. Všechny Vás pozdravuje. Studenti měli 2 vystoupení, před Štědrým dnem se promítala videa se Svámím, jejich oddanost, lásku a vděčnost k němu bylo cítit všude!

A tak 24. 12. jsme tedy v bílém, s jasmíny ve vlasech a duší rozechvělou, trémou trochu sešňorovány, nastoupily - my ženy - do řad a vešly do chrámu a kolem 16-té hod. odpoledne se připravovaly na vystoupení. Všechny odhodlány dát do něj VŠE! Bylo nabito, nálada sváteční!

Myslím, že jsme se toho zpěvu a vystoupení, Svámí, zhostily dobře, že jsi měl RADOST, velký potlesk také BYL! Odměnou nám bylo i pěkné barevné sárí a muži dostali bílé košile!

Na druhý den - na Boží hod vánoční - se kolem půl sedmé ráno zpívaly anglicky vánoční koledy v doprovodu hudebních nástrojů - v chrámu i venku. Vánoce v Puttaparthi patří k mým nejkrásnějším životním zážitkům, byla jsem zcela NAPLNĚNA! Přála jsem si prožít se Svámím v duši nějaký úžasný zážitek v ášramu, ještě než jsem letěla a on mi ho dal! Když jsem (po hlasové zkoušce všech sopránů) byla vybrána do první řady, mezi prvních pět sopránů, zažila jsem takové vnitřní štěstí, štěstí i s Ním, že jsem tancovala celou cestu zpět ze zkoušky, bylo mi jedno, co si kdo myslí a křičela: „Júúú, very happy, very happy!!“ Smáli jsme se všichni, kdož to slyšeli! Na ten pocit štěstí, co mi Svámí dal, nikdy nezapomenu! Protože opravdu jsem mu chtěla zazpívat ze srdce a jak nejlíp umím. Dost možná, že ty, kteří ještě nezpívali na Vánoce, dávají do první řady, většina ze zpěváků a zpěvaček už často koncertovala na Vánoce, ale ani to mi na radosti neubere, Svámí! DĚKUJI TI, DĚKUJI!!! Pořád ZACHRAŇUJEŠ!!!! JEN DÁVÁŠ, plný MILOSTI a LÁSKY!

Nový rok jsme všichni vítali po svém. Dopoledne po zpívání jsme si vyslechli novoroční projev a zhlédli vystoupení studentů, večer dostali od nich všichni kouzelný dárkový prasádám - speciální krabička s lečím! HODY! Zůstáváme trvale vděčné Haničce, která nám po večerech překládala vše z angličtiny, co jsme chtěly, přeložila i obsah vystoupení studentů atd. Učme se tu angličtinu, bez ní dost těžko jest!

Zážitků bylo mnoho, takových drobných, nenápadných a i veselých. Např. jen o ženách se říká, jak jsou „hovorné“, jo jo, Indové muži, ti toho ale namluví, až jsme nemohly spát od jejich hlasitého hovoru kousek od našich oken. Hlídači, vlastně sévové! Nevydržela jsem to, v zájmu nás všech jsem se vydala je trochu „usměrnit“, neznajíce skoro slova anglického... Překvapení sledovali můj výraz obličeje, gestikulaci... Dear indien friends - začala jsem po svém - ukazujíc na sebe a potom rukou k oknu - nicht schlafen - dala sepjaté ruce pod hlavu a zavřela oči a potom zamítavé gesto... Psssst - prst na ústa. Please - sepjaté ruce! Výraz!! Pochopili! Měli byste vidět ty tři staré muže... Tu POKORU, výraz!! Sepjaté ruce a Sái Rám, Sái Rám... Ticho a do rána KLID! Ještě dnes se usmívám, s láskou! Máme se od Indů pořád co učit! A také kapitolou pro mne byly staré ženy v Puttaparthi či v chrámu... Pár úžasných, dojemných zážitků s nimi, vzájemná objetí a láska. Když se jim otevřete, projevíte se, zažijete věci!! Díky Svámí! Nikdy nezapomenu!

Tolik by se dalo povídat a povídat! Dny ubíhaly, čas odjezdu se naplňoval, přišel čas loučení! 4. 1. 2017 jsme odjížděly dříve večer taxíkem do Bangalore. Svámí velký je režisér, asi tušil, věděl či naplánoval píchnutí gumy kola na dálnici, tak dal časovou rezervu předem! Indický šofér to bravurně zvládl do hodinky, my se modlily ochranné mantry a modlitby, nu a dojeli jsme všichni včas na letiště, ještě jsme na letadlo čekaly! Plná zavazadla jsme nechaly odbavit do letadla, s naplněnými dušemi jsme nasedaly - směr ČESKO, stejná trasa přes Puttaparthi, Bangalore, Dubaj. V Praze jsme zůstaly na odpočinek ještě 1 den a dálnici pak uřídila laskavá Anička a byl to záprah! A byla zima! A byla i únava! A ona to zvládla skvěle!! Díky za to a za daleko víc, Aničko! Šťastně jsme dojely, doma vyležely nachlazení atd. - velký teplotní přechod je vždy velký náraz! Ale STÁLO TO ZA TO! Teď si Svámí zvykáme na Česko plné zimy, mrazu, sněhu, plné lidí, kteří se tak neusmívají, pořád kamsi spěchají, ulice neosobní, doprava spořádaná, vřelosti a lásky méně!

Ale! Jsi s námi i tady, jsi VŠUDE Svámí, tak nesmutníme tak moc, kdykoliv si vzpomeneme, uděláme krok k Tobě, jsi s námi a uděláš 100 kroků k nám!

Děkujeme, děkuji Svámí za tu Milost splněného přání, za tu ochranu všude, za pocit Lásky, kterou jsi nás stále provázel na každém kroku!!!

Patří Ti naše šťastné, vděčné HALLELUJAH!!!!!!!!!!!! ÓM SÁÍ RÁM Marie

Vánoční setkání Sái centra v Praze

Ve čtvrtek 22. prosince jsme se sešli, abychom společně oslavili Vánoce. V ekumenické kapli Domova Sue Ryder, kde je naše pravidelné místo setkávání, byl již nazdobený vánoční stromček, adventní věnec i vánoční hvězda. Pod stromček jsme nachystali malé dárečky, které jsme si pro sebe navzájem připravili a na stůl připravili vánoční cukroví, oříšky, ovoce a jiné dobroty. Vánoční atmosféru umocňoval oltář nasvícený svíčkami.

Na úvod setkání jsme si vyslechli dramatizované čtení vánočního příběhu o narození Ježíše z evangelia podle Lukáše, který nás zavedl do Betléma a připomněl nám duchovní podstatu Vánoc. Pak jsme si za doprovodu harmonia všichni zazpívali více i méně známé koledy a vánoční písně.

Po závěrečné modlitbě jsme si rozdali dárečky, ochutnali vánoční cukroví a strávili pár chvil společným povídáním a sdílením. Setkání pro nás bylo příjemným zklidněním v předvánočním shonu a naladěním se na duchovní atmosféru Vánoc.

Oslava narozenin Šrí Satja Sái Báby

V sobotu 26. 11. jsme si připomněli výročí narození Satja Sái Báby celodenním setkáním v Domě ochránců přírody v Praze. Jednotlivým prvkem poměrně různorodého programu byla duchovní praxe, kterou Sái Bába učil, a jí se prolínajících pět lidských hodnot.

Program jsme začali bhadžany s video projekcí, jež přenesla přítomné na Svámího daršan v Prašánti Nilajam. Poté následovala kratší povídání a představení aktivit probíhajících na národní i mezinárodní úrovni v Satja Sái mezinárodní organizaci. To umožnilo alespoň trochu nahlédnout do rozsahu a hloubky služby, kterou Sái organizace dělá v různých částech světa, ať už se jedná o pomoc lidem zasažených přírodními katastrofami, pravidelné zdravotní tábory, pomoc sociálně slabým nebo poskytování špičkového vzdělání dětem ze znevýhodněných skupin. Dopoledne jsme pak završili trochou pohybu, kdy ti, kteří chtěli, tančili společně tance míru - tance mající původ v různých kulturách a vážící se k různým náboženstvím.

Odpoledne, po společném obědě obohaceném o spoustu delikates a sladkostí, které s láskou připravili a přinesli mnozí účastníci, pak bylo věnováno povídání si o Sái Bábově učení v rámci studijního kruhu. Místo obvyklého čtení promluvy jsme si mohli promluvu vyslechnout přímo z úst Sái Báby. Jednalo se o část videozáznamu narozeninové promluvy z 23. listopadu 2008 opatřené českými titulky. Ve studijním kruhu jsme diskutovali o tom, jak projevit vděk Bohu, který stojí nad vším a ani naše chvála ho nezajímá, jak poznat jeho lásku a realizovat ji žitím bez pocitu „já“ a „moje“. Setkání jsme pak už tradičním způsobem uzavřeli videobhadžany.

Jsme moc rádi a vážíme si toho, že jsme opět mohli na setkání přivítat milé Sái Bábovy oddané a příznivce, kteří na toto setkání vážili cestu z různých koutů naší země.

Celá narozeninová oslava všem poskytla povznášející příležitost vytrhnout se z každodenního koloběhu starostí a umožnila nám lépe si uvědomit cíl, kterým je cesta k Bohu, a způsob, jak tohoto cíle dosáhnout, jímž je žití poctivého a morálního života a uskutečňování pěti lidských hodnot ve všech zdánlivě „světských“ činnostech, které děláme.

Stránky (nejen) pro děti

Balónek v nebi a za mraky

Červený balónek se vznesl nad střechy domů a pokračoval dál. Provázek za ním vlál jako myší ocásek a balónek se radoval z lehkosti letu. Vznášel se výš a výš. Letěl a plul. Už se dostal nad mraky a najednou zjistil, že vidí, kam letí. Že má oči. Jaké to překvapení, balónky většinou oči nemají. A on ano. Může se dívat, pozorovat, spatřovat... Vidí slunce a to slunce jej oslňuje. - Jak je to možné - diví se červený balónek.

Najednou vedle sebe spatří letět chlapečka, asi šestiletého. „Co tady děláš?“, ptá se jej. Chlapeček se zarazí a odpoví: „Vidíš přece, letím.“ „Děti umí létat?“, pokračuje červený balónek. „Úplně stejně jako nafukovací balónky vidí a mluví,“ odpoví chlapeček. „Jak se jmenuješ? Já jsem Adam.“ „Já nevím, já jsem jen ... balónek.“ „Tak Ti nějaké jméno vymyslíme, když mluvíš, musíš se umět představit. Zvláště tam nahoře.“ „Tam nahoře?“, ptá se balónek. „Tam nahoře, v Nebi, na Dětském hřišti. Já myslel, že tě tam někdo poslal. Na hraní,“ směje se chlapeček Adam. „Tak víš co? Budeme ti říkat Balounek...“

A BUM PRÁSK! V tu chvíli se ozve rachot jako hrom. A hrom to opravdu je. Adánek a Balounek právě dorazili k druhé vrstvě mraků, ve které se sbírá na déšť a na bouřku. „Hrom a Blesk!“ Ozve se odněkud. „Ahoj cestovatelé! Co tady děláte? ...Bude tu trochu hlasito a mokro, zrovna chystáme bouřku. Ale nebojte se. Nic se vám nestane.“ Balounek s Adamem neví, kdo to mluví, ale stále letí, prolétají mraky, které více a více houstnou, černají se a vůbec působí hrozivě. Jako by neexistovalo žádné světlo. Balounek se začne třást: „Já se bojím, že do mě uhoří blesk a já prasknu...“

Blesk to slyší, usměje se a jemně světélkující se přiblíží k Balounkovi a řekne: „Neboj se, červený balónku, umím být i jemný. A tam, kde nemám udeřit, neudeřím. Nechám vás doletět až nahoru na hřiště a teprve pak to spustíme. Že, Hrome?“ „Cože? Špatně slyším, vždyť to víš, vždycky si bouchnu tak blízko uší, už skoro nic neslyším,“ křičí - a hrozně nahlas - Hrom. Ted' se lekne i chlapeček Adam: „Bouři jsem tady nikdy nepotkal.“

Sotva Adam domluví, přilétne pěkná paní utvořená z mlhy, deště a světla. „Všechno je někdy poprvé, milí Adame a Balounku. Těší mě, že vás poznávám. Jsem Bouřka. Umím být děsivá, umím být vzdálená i blízká, díky mně se lidé potkávají se svým strachem. Přináším obnovu a čistotu. Tak se vždy lidé cítí, když se s mraky, Bleskem a Hromem přezenu a zanechám zemi svěže se třpytící v kapkách deště v nastalém slunci. Přináším uvědomění Slunce. Vědomí světla, které je zde vždy, i když bývá skryto za mraky. Beze mne by si lidé neuvědomovali Dar Slunce.“ Bouřka se odmlčí, její plášť se zavlíní, zbarví do všech odstínů duhy. „A vy si dávejte pozor, aby vás Sluníčko nespálilo, až vyletíte za mraky. Nemůžete k němu tak blízko, abyste s ním mluvili. Nezapomeňte. Víte, kde Dětské hřiště najdete?“ Adam si odkašle, a i když vystrašeně, tak zároveň statečně odpoví: „Milá paní Bouřko, děkujeme za radu... ano, já vím, kde je Dětské hřiště. Ještě chvíli poletíme nahoru, a když ucítíme, že Sluníčko začíná připalovat, zahňeme doleva, to znamená za touhle rukou“ - ukáže na svou pravou ruku - „no a pak musím počítat do osmnácti, jeden nádech a výdech, zavřít oči, představit si to nejkrásnější dětské hřiště co dovedu, se všemi skluzavkami, pískovištěm, houpačkami a kamarády. A to, co si vysním, to pak, když otevřu oči, uvidím. A pak si budeme hrát. Už se těším, až to Balounkovi ukážu.“ „Přesně tak, Adámku. Šťastnou cestu. A nezapomeň na víru ve své sny! A... TOHLE je levá ruka, chlapče,“ poklepe Adámka na jeho správnou levou ruku Bouřka. „Let'te rychle, tady to za chvíli začne.“ „Děkujeme,“ svorně, již za letu, vykřiknou Balounek s Adámkem.

Chvilí letí v tichu, proplétají se temnými zlověstnými mraky a pak to Balounek už nevydrží a zeptá se: „To hřiště, je přesně takové, jaké si vysníš?“ „Ano, přesně takové. Ale musíš té představě věřit. Když pochybuješ, tak se dějí divné věci. Jako že houpačka nemá sedátko, děti tě nevidí nebo propadneš oblačnou trampolínou zpět na zem...“ „Tobě se to už někdy stalo?“, ptá se Balounek. „Ne, mně ne, ale viděl jsem holčičku, ta takhle zmizela...“ „Ty jo, tak to se docela bojím.“ „Nemusíš, budu tě držet za provázek,“ uklidní ho Adámek. „Tak jo,“ řekne Balounek.

Mezitím již doletí tak blízoučko ke Slunci, že musí zabočit doleva, dýchat, aby se profoukali až doletí na místo, odkud si mají představit nebeské Dětské hřiště. „Tak Balounku, zavři oči a představuj si.“ „Ano,“ řekne Balounek. A Adam si začne také vymýšlet. Představuje si hřiště plné obláčkových trampolín, ze kterých se dá skákat z jedné na druhou. Každá trampolína má jinou barvu a nad každou visí jeden karamelový zákusek. Je tam spousta veselých holčiček a kluků a spousta různobarevných balónků. Za těmi všemi trampolínami jsou houpačky do vody a vodní tobogány a všude kolem mráčky jemné jako peřinky u naší babičky... Tohle všechno si Adam v duchu představuje. „Tak Balounku, pozor, pořádně se soustřed' ...aaa... teď, otevřeme oči, najednou...“ A BUM...

Adam se ocitne na Dětském hřišti sám. Ve vzduchu drží prázdnou ruku. Provázek i Balounek jsou fuč. Adam běhá a volá, na houpačky a trampolíny se ani nepodívá, kamarádů si nevšímá... hledá jen Balounka. Doběhne k takové rozmočené bráně, za kterou se stahují černé mraky. Vidí, jak paní Bouřka pluje kolem a zavolá na ni. Bouřka se ani neohlédle, avšak křikne. „Jasně, že není s tebou. Balounek je v jiném fantazijním světě. Představoval si něco jiného než ty. Musíš počkat, až jeho fantazie vyprchá. Pak si musíte představovat a snít spolu!!!!!!!!!!!!“

Adámek si radostně poskočí na mráčku a rychle běží na místo, kde se s Balounkem rozpojili. A čeká a čeká, dlouho čeká, až se i jeho dětské hřiště rozpustí zpět do mraků. A stále čeká, až usne. Najednou jej ve spánku něco zašimrá na nose. Adámek kýchne a probudí se. První, co vidí, je Balounek. Balounek celý vystrašený šeptá. „Kde jsi byl, Adámku? Jak to, že jsi nebyl na hřišti?“ A Adámek poučen vysvětlí. „Teď se, milý Balounku, budeme držet za provázek a já vše budu říkat

nahlas. Musíme si představovat stejně a setkáme se. Když budeme snít spolu, potkáme se na stejném hřišti.“ A tak se stalo. Adámek vše řekl nahlas, a protože oba velmi věřili v důležitost fantazie a realitu svých snů, když otevřeli oči, byli spolu na ještě krásnějším hřišti než předtím, plném kamarádů a balónků všech barev...

A pak si hráli až dodnes...

Eva B.

AKTIVITY SATJA SÁÍ ORGANIZACE ČR

Kontakty:

Webové stránky: www.sathyasai.cz

Obecné informace: info@sathyasai.cz

Objednání knih, CD a DVD: objednavky@sathyasai.cz

Objednání časopisu: casopis@sathyasai.cz

Přehled plánovaných aktivit SSO v roce 2017:

10. - 11. 6. 2017	Národní setkání v Praze 4 – Michli, Dům ochránců přírody
srpen 2017	Společný víkendový Retreat v Krkonoších, obec Vítkovice, http://chata-eliska.cz
11. 11. 2017	Akhanda bhadžany
25. 11. 2017	Oslava Svámího narozenin

Bližší informace o těchto akcích přineseme v dalších číslech, nebo je žádejte na: info@sathyasai.cz.

Pravidelná setkání v Praze:

Pravidelná bhadžanová setkání každý čtvrtek od 18 hodin

Od začátku dubna probíhají veškeré aktivity pražského Sái centra na adrese:

Domov seniorů Sue Ryder, Michelská 1/7, 140 00 Praha 4 - v kapli.

Dopravní spojení: Tramvaje č. 6 a 11, autobusy č. 124, 139, 196 - zastávka Michelská.

Více informací na: info@sathyasai.cz nebo na tel. čísle 774 829 043 (Pavel).

Studijní kruh

Vždy 2. čtvrtek v měsíci od 17:00 bude probíhat před bhadžanovým setkáním pravidelný studijní kruh, a to na výše uvedeném místě v Domově seniorů Sue Ryder.

Mimopražská setkání se zpíváním duchovních písní:

Nové Strašecí - 1x měsíčně, každou třetí neděli v měsíci mimo prázdnin od 14 hodin.

Termíny: 19. 2. 2017, 19. 3. 2017...

Adresa a bližší info: nove.straseci@sathyasai.cz nebo tel. 313 572 933 (Standa a Jindra).

Sái skupina Brno - mimo prázdnin každou první neděli v měsíci od 15 hodin.

Bližší a aktuální info o termínech a místu konání na tel. 731 737 432 (Týna), místo se bude měnit.

Aktivity služby

Átmaséva v Hohenpriessnitzu v Německu:

K této aktivitě je stále možné se připojit. Bližší info vám podá Tomáš na tel. 776 873 219.

K tomuto tématu si můžete též přečíst „Rozhovor s Markusem“ v číslech 113 a 114 časopisu.

Aktivity mládeže

Probíhají občasně schůzky mládeže a různé mládežnické projekty. Pokud byste se rádi zapojili, kontaktujte nás e-mailem na: info@sathyasai.cz.

Vzdělávací aktivity

Evropské Satja Sái vzdělávání – ESSE – Komplexní systém vzdělávání v lidských hodnotách a duchovním učení **pro dospělé**. Více na: info@sathyasai.cz.

Knihovna – knihy, časopisy, audio- a videokazety, CD, DVD v češtině i v angličtině si můžete zapůjčit v Sái centru Praha na každém setkání.

Vydávání knih, CD, DVD – přehled na webových stránkách – možno zakoupit na našich setkáních nebo objednat mailem na: objednavky@sathyasai.cz.

Časopis Sái Rám – je vydáván jednou za dva měsíce; obsahuje Sái Bábovy promluvy, další texty, aktuální informace o aktivitách Satja Sái organizace – možno zakoupit na našich setkáních nebo objednat na emailu: casopis@sathyasai.cz. V elektronické podobě lze časopis stáhnout z webových stránek.

Z obsahu tohoto čísla:

název	strana	název	strana
Promluva I. - Měsíc a mysl	2	Z našich srdcí - Hallelujah Svámí!!!	17
Sái inspiruje	5, 10, 13, 16, 24	Vánoční setkání v Praze	19
Gíta váhiní – Svaté slovo boží, Kap. 22	6	Oslava narozenin Šrí Satja Sái Báby	20
Promluva II. – Základní omyl	11	Stránky (nejen) pro děti – Balónek v nebi	21
Promluva III. – Ne dvakrát, ale třikrát	14	Kontakty, aktivity SSO	23-24

© Autorská práva na převzaté texty vlastní, s výjimkou textů původních, Sri Sathya Sai Books & Publications Trust (dále „SSSBPT“), Prašánti Nilajam, Indie a nikdo nemá právo tyto texty, ani jejich části, přetisknout bez povolení SSSBPT.

Písemný kontakt: Satja Sái vzdělávací centrum, Husinecká 4, Praha 3, 130 00, e-mail: info@sathyasai.cz

Objednávky knih, CD a DVD na: objednavky@sathyasai.cz

Objednávky časopisu na: casopis@sathyasai.cz

Předplatné na rok 2017 pro předplatitele z Čech činí 180,- Kč, pro předplatitele z ciziny 250,-Kč.

Předplatné zasílejte na konto: 51-0661630237/0100, variabilní symbol 23, možno též použít složenku typu A, adresa: Satja Sái vzdělávací centrum z.s., Husinecká 4, Praha 3, 130 00.

Naplňte každý nádech a výdech láskou...

Satja Sái Bába

